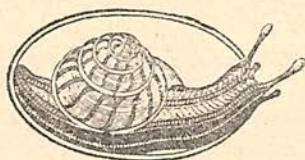

соко дърво. По него, по него—хайде на небето. Тамъ търсихме, търсихме, и го намѣрихме. Запрегналъ го единъ човѣкъ и оре съ него. Вземме си го. Гледаме, — шията му се изранила отъ ралото. Чудимъ се, какъ да го лѣкуваме. Единъ човѣкъ ни каза да го намажемъ съ орѣхъ. Намазахме го. Кога гледаме на шията му изникна голѣмо орѣхово дърво. Това дърво роди орѣхи, и кога узрѣха, взехме да ги брулимъ. Дойде едно дете, хвърли една буца земя, за да си отбрули и то орѣхи. А буцата се закачи на орѣха, и отъ нея стана голѣма ливада. Изникна трева. Хванахме единъ човѣкъ да я окоси. Коси я, коси и закачи съ косата единъ вълкъ. Вълкътъ бѣга, косачътъ-дрѣжъ! Вълкътъ бѣга, косачътъ-дрѣжъ! И така вълкътъ и косачътъ окосиха ливадата. На косача трѣбваше да се плати. Баща ми извади, плати му и ние си трѣгнахме за дома.

— Отидохме да потърсимъ дървото, по което се качихме, но то бѣ отсѣчено. Чудимъ се, какъ да слезнемъ. Баща ми бѣше шивачъ. Брѣкна въ джебоветъ си и намѣри конци. Навързахме концитъ, спуснахме края надолу и взехме да се спускаме. Слизаме, слизахме и на единъ вѣзелъ замръкнахме. Останахме да ношуваме тамъ. Азъ се развъртѣхъ изъ вѣзела и намѣрихъ една кола дърва. Напалихме голѣмъ огънь и се огрѣхме. Вечеряхме и легнахме да спимъ. Спахме, спяхме, кога средъ нощъ вѣзелътъ прегорѣлъ и ние полетѣхме надолу. Провалихме се въ дънъ земя. Тамъ намѣрихме другъ свѣтъ. Баща ми поиска отъ едни хора копачъ и копа, копа, додето излѣзохме отгоре. Тогава си трѣгнахме за дома. Менъ ми се припи вода. Азъ знаехъ, че имаше наблизу изворъ, та отидохъ да се напия. Изворътъ бѣше замръзналъ. Потърсихъ камѣкъ наоколо, — нѣма. Свалихъ главата си и удри, удри съ нея, пробихъ леда и се напихъ вода. Пакъ си трѣгнахме. Вървѣхме, вървѣхме, по едно време пипнахъ главата си — нѣма я. Бре, забравилъ съмъ я на леда. Върнахъ се да я търся. Гледамъ една лисица се готви да я заглозга. Подгонихъ лисицата, — тя се уплаши, търти да бѣга и огъ страхъ изпусна едно писмо. Взахъ писмото и го дадохъ на единъ попъ да го прочете. Попътъ го прочете и каза, че въ писмото пише : „Кйосе, много не го осуквай, а дай питата на момчето, нему се пада“.

Станало момчето, взело питата и я занесло дома.

А. л. Спасовъ,

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 1.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ